

моаритѣ на маршалъ Boucicaut (Michaud et Poujoulat, Nouvelle collection II, p. 237): „le seigneur du pays, lequel estoit chrestien grec et par force avoit esté mis en la subjection des Turcs“.

⁴⁷ У Boucicaut Raco, въ грамотата на Сигизмунда (Fejer IX. 4. 56). Orchow погрѣшно е взетъ за Оршова.

⁴⁸ Проф. Брунъ (Путеш. Шилтъбергера, Зап. Новоросс. универс. I) и по неговия примѣръ и Thomas (Sitz. Ber. der Münch. Akad., 1869 II, 271), както и азъ въ първото издание на Бълг. История, сме пренесли битката при развалинитѣ на римския Никополъ ad Naetum, запазенъ и до днесъ при селото Никюпъ при вливането на Росица въ Янтра. Обаче, стълбътъ „Дикилиташъ“, който се смѣташе като паметникъ на султановата победа, е поставенъ още отъ римлянитѣ, и сръбскиятъ лѣтописецъ, споредъ когото битката била „на рѣцѣ Роситѣ у Никополю“, е смѣсилъ (както изтъква сега г. Брунъ) едва ли не рѣчичката Лосита, вливаща се въ Осъмъ недалечъ отъ дунавския Никополъ, съ далечната Росица. Че подъ Голѣми Никополъ трѣбва да се подразбира днешниятъ градъ съ същото име, че Малки Никополъ съвпада съ разположения срещу Никополъ Турну-Магурели и че битката е станала при първия градъ, сега всичко това е вече доказано, следъ като се проучиха мѣстата отъ Каницъ, Donau-Bulgarien II, сар. IV и VIII. Ср. Брунъ, Нѣкоторыя историч. сообр. и прг., „Ж. М. Нар. Просв.“ СХСIII, отд. 2, стр. 71—73.

⁴⁹ Шафарикъ, Рат. 74. Въ Григоровичовата ромънска хроника свидетелството, че ужъ „Срацимиръ императулъ“ станалъ турски васалъ едва следъ битката при Никополъ, е погрѣшно.

⁵⁰ „Младый царъ“ у Иоасафа, митр. бдински. Голубинскій 224.

⁵¹ Константинъ, Животъ на Стефана Лазаревича 424. Деньтъ е даденъ въ сръб. лѣтоп. (Шафарикъ, Рат. 76).